A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2019. szeptember 12.*

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – Feltétlen törlési okok – Az 52. cikk (1) bekezdésének b) pontja – A védjegybejelentés során tanúsított rosszhiszeműség”

A C-104/18. P. sz. ügyben,

a **Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ** (székhelye: Isztambul [Törökország], képviselik: J. Güell Serra és E. Stoyanov Edissonov abogados)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2018. február 13-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: J. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

Joaquín Nadal Esteban (lakóhelye: Alcobendas [Spanyolország], képviseli: J. L. Donoso Romero abogado)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: E. Regan tanácselnök, C. Lycourgos, Juhász E., M. Ilešič (előadó) és I. Jarukaitis bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. december 6-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2019. április 4-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

1 Fellebbezésében a Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ az Európai Unió Törvényszéke 2017. november 30-i Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret kontra EUIPO Nadal Esteban (STYLO & KOTON) ítéletének (T-687/16, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:853) hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék elutasította az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának a Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ és Joaquín Nadal Esteban közötti törlési eljárással kapcsolatban, 2016. június 14-én hozott határozata (R 1779/2015-2. sz. ügy) (a továbbiakban: vitatott határozat) ellen benyújtott keresetét.

Jogi háttér

2 A 2015. december 16-i 2015/2424 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 341., 21. o.), amely 2016. március 23-án lépett hatályba, módosította az [európai uniós] védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendeletet (HL 2009. L 78., 1. o.), amely utóbbi hatályon kívül helyezte a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendeletet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.), és annak helyébe lépett. A rendeletet később 2017. október 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte és felváltotta az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.).

3 A jelen ügyben, mivel a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelmet 2016. március 23. előtt nyújtották be, amint egyébként a lajstromozásról szóló határozat és a törlés iránti kérelem is ezen időpontot megelőző keltezésű, a jelen jogvitát a 207/2009 rendelet alapján kell vizsgálni.

4 E rendelet „Feltétlen kizáró okok” című 7. cikke úgy rendelkezett, hogy bizonyos hibákat tartalmazó megjelölések, mint például a tisztán leíró jellegű vagy megkülönböztető képességgel nem rendelkező megjelölések, nem lajstromozhatók európai uniós védjegyként.

5 Az említett rendelet „Viszonylagos kizáró okok” című 8. cikke a következőképpen szólt:

„(1) A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

a) az a korábbi védjeggyel azonos, és az árujegyzékében szereplő áruk, illetve szolgáltatások azonosak a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában »korábbi védjegy«:

a) a következőkben felsorolt minden olyan védjegy, amelynek bejelentési napja korábbi, mint az európai uniós védjegybejelentés bejelentési napja, figyelembe véve – ha ennek helye van – az igényelt elsőbbségek napját:
   i. [európai uniós] védjegy;
   ii. valamely tagállamban […] lajstromozott védjegy,
   iii. nemzetközi megállapodás alapján a tagállamra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegy;
   iv. nemzetközi megállapodás alapján [az Unióra] kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegy;

[…]

(5) A (2) bekezdés szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet továbbá oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak, feltéve, hogy [európai uniós] védjegy esetén a korábbi [európai uniós] védjegy a[z Unióban], korábbi nemzeti védjegy esetén a korábbi nemzeti védjegy pedig az érintett tagállamban jó hírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jó hírnevét.”

6 A 207/2009 rendelet „Feltétlen törlési okok” című 52. cikke így szólt:

„(1) [Az európai uniós] védjegyet a hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell, ha:

a) [az európai uniós] védjegy lajstromozására a 7. cikkben foglalt rendelkezések megsértésével került sor;

b) a megjelölést rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

[…]

(3) Ha a törlés oka csak az [európai uniós] védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások egy része tekintetében áll fenn, a törlésnek csak az érintett áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában van helye.”

7 E rendelet „Viszonylagos törlési okok” címet viselő 53. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezett:

„Az [európai uniós] védjegyet a hivatalhoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell:

a) a 8. cikk (2) bekezdése szerinti korábbi védjegy alapján, ha arra nézve teljesülnek a 8. cikk (1) vagy (5) bekezdésében megállapított feltételek;

[…]”

8 A 207/2009 rendelet 7., 8., 52. és 53. cikkének tartalmát, amely a 40/94 rendelet 7., 8., 51. és 52. cikkének felel meg, átvette a 2017/1001 rendelet 7., 8., 59. és 60. cikke.

9 A 2017/1001 rendelet 71. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A fellebbezési tanács a fellebbezés érdemi vizsgálatát követően határoz a fellebbezésről. A fellebbezési tanács eljár annak a szervezeti egységnek a hatáskörében, amelyik a fellebbezéssel megtámadott határozatot hozta, vagy az ügyet visszautalja ehhez a szervezeti egységhez új eljárásra.”

10 E rendelet 72. cikke kimondja:

„(1) A fellebbezési tanácsok fellebbezés tárgyában hozott határozatai a Törvényszék előtt keresettel támadhatók meg.

[…]

(3) A Törvényszék a megtámadott határozatot megsemmisítheti vagy megváltoztathatja.

[…]

(6) A Hivatal megteszi azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen a Törvényszék ítéletében, vagy ha ez utóbbival szemben fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság ítéletében foglaltaknak.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

11 2011. április 25-én J. Nadal Esteban (a továbbiakban: beavatkozó fél) a következő ábrás megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be az EUIPO-hoz:

12 E bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 25., 35. és 39. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában tették. Ezen áruk és szolgáltatások az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 25. osztály: „Ruházati cikkek, cipők, kalapáruk”;

– 35. osztály: „Reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák”;

– 39. osztály: „Szállítás; áruk csomagolása és raktározása; utazásszervezés”.

13 2011. augusztus 26-án a fellebbező, egy ruházati cikkeket, cipőket és kiegészítőket árusító és értékesítő vállalkozás, felszólalást nyújtott be az alábbi, korábbi védjegyekre hivatkozva:

– az alábbi, a Nizzai Megállapodás szerinti 25. és 35. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában Máltán lajstromozott védjegy:

– az alábbi, a Nizzai Megállapodás szerinti 18., 25. és 35. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában az Európai Unió több tagállamára kiterjedő hatályú nemzetközi lajstromozás tárgyát képező védjegy:

14 A felszólalás alátámasztására hivatkozott jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja volt.

15 2013. október 31-i határozatával az EUIPO csak annyiban adott helyt a felszólalásnak, amennyiben az a Nizzai Megállapodás szerinti 25. és 35. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában bejelentett védjegy lajstromozására irányult. Ezzel szemben elutasította az e megállapodás szerinti 39. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában e felszólalást.

16 2014. június 23-án e határozatot helybenhagyta az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsa.

17 2014. november 5-én az EUIPO lajstromozta a bejelentett védjegyet a jelen ítélet 12. pontjában felsorolt, az említett 39. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében.

18 2014. december 5-én a fellebbező e védjegy törlése iránti kérelmet nyújtott be a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján.

19 2015. augusztus 25-i határozatával az EUIPO törlési osztálya a törlési kérelmet elutasította. Úgy ítélte meg, hogy nem nyert bizonyítást, hogy a beavatkozó fél rosszhiszeműen járt volna el.

20 2015. szeptember 4-én a fellebbező fellebbezést nyújtott be e határozattal szemben.

21 Az EUIPO második fellebbezési tanácsa a vitatott határozattal elutasította e fellebbezést. A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az ütköző megjelölések hasonlósága és azon tény ellenére, miszerint a beavatkozó félnek tudomása volt a fellebbező korábbi védjegyeiről, a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem lehet rosszhiszeműséget megállapítani, mivel sem azonosság, sem hasonlóság nem állt fenn egyrészt a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások, másrészt a vitatott védjegy árujegyzékében szereplő, a Nizzai Megállapodás szerinti 39. osztályba tartozó szolgáltatások között. Mivel a korábbi védjegyek által a fellebbezőnek biztosított oltalom terjedelme különbözik a vitatott védjegy által a beavatkozó félnek biztosított oltalom terjedelmétől, a fellebbezési tanács szerint nem alkalmazható az említett 52. cikk (1) bekezdésének b) pontja.

A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

22 A Törvényszék Hivatalához 2016. szeptember 23–án benyújtott keresetlevelével a fellebbező azt kérte, hogy a Törvényszék helyezze hatályon kívül a vitatott határozatot, és kötelezze az EUIPO-t a vitatott védjegy törlésére.

23 Keresete alátámasztásaként a fellebbező egyetlen, a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozott. A fellebbező lényegében úgy érvelt, hogy a fellebbezési tanács tévesen vélte úgy, hogy e rendelkezés alkalmazása szempontjából az ütköző védjegyekkel jelölt áruknak vagy szolgáltatásoknak azonosaknak vagy hasonlóknak kell lenniük.

24 A Törvényszék elutasította ezt a keresetet.

25 Miután a megtámadott ítélet 30. és 31. pontjában emlékeztetett a 40/94 rendelet 51. cikke (1) bekezdése b) pontjának a Bíróság által a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítéletben (C-529/07, EU:C:2009:361) adott értelmezésére, a Törvényszék a megtámadott ítélet 32. pontjában megjegyezte, hogy a Bíróság által a hivatkozott ítéletben említett releváns tényezők csupán példaértékűek azon elemeket illetően, amelyek figyelembe vehetők a védjegybejelentőnek a védjegybejelentés benyújtásakor fennálló esetleges rosszhiszeműségének megítélésénél. E tekintetben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy „ugyancsak figyelembe lehet venni azt a kereskedelmi logikát, amelybe a megjelölés európai uniós védjegyként történő bejelentése illeszkedik, valamint az említett bejelentést övező események időbeli sorrendjét.”

26 A megtámadott ítélet 44. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a fellebbezési tanács „a többek között a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítéletből (C-529/07, EU:C:2009:361, 53. pont) következő ítélkezési gyakorlat” alkalmazására szorítkozott, „amely szerint a bejelentő részéről fennálló rosszhiszeműség azt feltételezi, hogy valamely harmadik személy a lajstromoztatni kért megjelöléssel összetéveszthető, azonos vagy hasonló megjelölést használ azonos vagy hasonló termék, illetve azonos vagy hasonló szolgáltatás vonatkozásában.”

27 A Törvényszék által a megtámadott ítélet 54–57. pontjában tett megállapítások szerint a fellebbező által előterjesztett ténybeli elemek, mint a felek közötti korábbi kereskedelmi kapcsolat, valamint a „KOTON” szó- és ábrás elem jelenléte a vitatott védjegyben, legfeljebb azt bizonyítják, hogy a beavatkozó fél tudott a korábbi védjegyekről, nem pedig arról, hogy tisztességtelen szándéka lett volna. A Törvényszék ebből azt a következtetést vonta le ezen ítélet 58. pontjában, hogy a fellebbező „egyáltalán nem bizonyította, hogy [az európai uniós] védjegybejelentés benyújtásának napján a beavatkozó félnek szándékában állt volna a korábbi védjegyek használatát megakadályozni”.

28 Végül a megtámadott ítélet 60. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy annak alapján, hogy „a vitatott védjegyet a korábbi máltai […] védjegyekkel és a [korábbi] nemzetközi lajstromozással jelölt szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások tekintetében lajstromozták, ami kizárja az ütköző védjegyek közötti összetéveszthetőséget”, a fellebbezési tanács megállapíthatta, hogy a beavatkozó fél rosszhiszeműsége nem nyert bizonyítást.

A felek kérelmei

29 A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– helyezze hatályon kívül a vitatott határozatot;

– törölje a vitatott védjegyet, és

– a beavatkozó felet és az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

30 Az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság:

– adjon helyt a fellebbezésnek, és

– az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.

31 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Bíróság:

– hagyja helyben a megtámadott ítéletet;

– a fellebbezőt kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

32 Keresete alátámasztására a felperes egyetlen, a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

A felek érvei

33 A fellebbező szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor különösen a megtámadott ítélet 44. és 60. pontjában azt állapította meg, hogy a rosszhiszeműség fennállása feltételezi, hogy a vitatott védjegyet a korábbi védjegy árujegyzékében szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában lajstromozták. A 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő feltétlen törlési ok alkalmazásának ilyen követelménye nem következik sem e rendeletből, sem a Bíróság ítélkezési gyakorlatából.

34 A Törvényszék azáltal, hogy így határozott, egyébiránt ellentmondott a megtámadott ítélet 32. pontjának, amelyben emlékeztetett arra, hogy a Bíróság által a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361) ítéletben felsorolt tényezők csupán példaértékűek voltak a kérelmező rosszhiszeműségének bizonyítására alkalmas elemek összességét illetően.

35 Az EUIPO a maga részéről azt is előadja, hogy a fellebbezési tanács és a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot a fellebbező által hivatkozott esetben, mivel a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet (C-529/07, EU:C:2009:361) helytelen értelmezésére támaszkodtak.

36 Az EUIPO hangsúlyozza, hogy a védjegybejelentő rosszhiszeműségének megítélése szempontjából a védjegybejelentés benyújtásának időpontja a releváns időpont. A fellebbezési tanács és a Törvényszék így tévesen alkalmazta a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontját, amikor a Nizzai Megállapodás szerinti 39. osztályba tartozó szolgáltatásokra összpontosított, amelyek tekintetében a vitatott védjegyet végül lajstromozták. Az EUIPO szerint meg kellett volna vizsgálniuk, hogy a beavatkozó fél a Nizzai Megállapodás szerinti 25., 35. és 39. osztályba tartozó árukra és szolgáltatásokra vonatkozó védjegybejelentésének benyújtásakor rosszhiszeműen járt–e el.

37 Az EUIPO hozzáteszi, hogy ha a fellebbezési tanács és a Törvényszék megfelelően figyelembe vette volna a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott releváns időpontot, valószínűleg arra a következtetésre jutottak volna, hogy a beavatkozó fél rosszhiszeműen járt, amikor megpróbálta a korábbi védjegyeken szereplő „KOTON” szó- és ábrás elemet kisajátítani. Ez a megállapítás ekképpen a vitatott védjegy egészének – azaz valamennyi áru és szolgáltatás tekintetében történő – törlését eredményezte volna.

38 Annak megállapítása, hogy a rosszhiszeműség fennállása összetéveszthetőséget feltételez, a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő feltétlen törlési ok és az e rendelet 53. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő viszonylagos törlési ok közötti különbség figyelmen kívül hagyását jelenti, amint azt a Törvényszék előtt a fellebbező is előadta.

39 A beavatkozó fél vitatja, hogy részéről bármiféle rosszhiszeműség állt volna fenn, és hozzáteszi, hogy a fellebbező nem bizonyította ennek ellenkezőjét. A megtámadott ítélet tehát nem jogellenes. A fellebbező által hivatkozott téves jogalkalmazást illetően meg kell jegyezni, hogy az összetéveszthetőség teljes hiánya esetén nem lenne értelme a rosszhiszeműség fennállását értékelni.

40 A beavatkozó fél hangsúlyozza, hogy sosem volt a fellebbező termékeinek forgalmazója. Kizárólag kereskedelmi kapcsolatokat tartott fenn az utóbbival az utóbbi egy másik védjegyével jelölt – a beavatkozó fél által Spanyolországban továbbértékesített – áruinak vevőjeként. A fellebbező e kereskedelmi kapcsolatokat 2006–ban egyoldalúan megszakította.

41 A beavatkozó fél azt is megerősíti, hogy a Nizzai Megállapodás szerinti 25. osztályba tartozó áruk vonatkozásában 2004–ben lajstromoztatott egy, a „KOTON” szót tartalmazó szó- és ábrás védjegyet Spanyolországban. Mivel e védjegy korábbi, mint a fellebbező védjegyének nemzetközi lajstromozása, 2016-ban az utóbbit egy spanyol bíróság törölte. A fellebbező e bíróság határozatával szembeni fellebbezése folyamatban van.

42 Mivel a fellebbezőnek tudomása volt a beavatkozó fél e spanyol védjegyéről, és 2006–ig továbbra is kapcsolatot tartott fent a beavatkozó féllel az említett védjegy 2004-ben történt lajstromozása ellenére, a beavatkozó fél szerint nem állítható, hogy rosszhiszeműen járt volna el, amikor 2011. április 25-én a vitatott védjegy lajstromozását kérte.

A Bíróság álláspontja

43 Emlékeztetni kell először is arra, hogy amennyiben a 207/2009 rendeletben szereplő valamely fogalomnak nincs e rendeletben meghatározása, értelmét és terjedelmét az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentés szerint kell meghatározni, figyelembe véve azon szövegkörnyezetet, amelyben a kifejezéseket használják, illetve e rendelet célkitűzéseit (lásd ebben az értelemben: 2019. március 14-i Textilis ítélet, C-21/18, EU:C:2019:199, 35. pont; lásd analógia útján: 2011. szeptember 22-i Budějovický Budvar ítélet, C-482/09, EU:C:2011:605, 39. pont; 2012. március 22-i Génesis ítélet, C-190/10, EU:C:2012:157, 41. pont).

44 Ugyanez vonatkozik a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő „rosszhiszeműség” fogalmára, mivel az uniós jogalkotó nem határozta meg e fogalmat.

45 Míg az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentése szerint a „rosszhiszeműség” fogalma tisztességtelen szándékot vagy gondolkodásmódot feltételez, e fogalmat ezenkívül a védjegyjogi összefüggésben, azaz a gazdasági tevékenység körében kell értelmezni. E tekintetben az egymást követően elfogadott 40/94, 207/2009 és 2017/1001 rendelet ugyanazon célkitűzést – nevezetesen a belső piac megteremtése és működése – követi (lásd a 207/2009 rendeletet illetően: 2013. június 27-i Malaysia Dairy Industries ítélet, C-320/12, EU:C:2013:435, 35. pont). Az európai uniós védjegyre vonatkozó szabályok többek között az Unióban a torzulásmentes verseny rendszeréhez való hozzájárulásra irányulnak, amely rendszerben a vállalkozásoknak – ahhoz, hogy vásárlóikat áruik vagy szolgáltatásaik minősége révén meg tudják tartani – lehetőségük kell, hogy legyen olyan megjelölések lajstromoztatására, amelyek lehetővé teszik a fogyasztó számára, hogy az összetévesztés veszélye nélkül megkülönböztessék ezen árukat vagy szolgáltatásokat a máshonnan származóktól (lásd ebben az értelemben: 2010, Lego Juris kontra OHMI ítélet, C-48/09 P, EU:C:2010:516, 38. pont; 2019. április 11-i ÖKO-Test Verlag ítélet, C-690/17, EU:C:2019:317, 40. pont).

46 Következésképpen a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő feltétlen törlési ok akkor alkalmazandó, ha a releváns és egybehangzó bizonyítékokból kitűnik, hogy az európai uniós védjegy jogosultja az e védjegy lajstromozása iránti kérelmet nem a versenyben való tisztességes részvétel céljából, hanem azzal a szándékkal nyújtotta be, hogy az üzleti tisztesség követelményeivel nem összhangban álló módon megsértse harmadik személyek érdekeit, vagy azzal a szándékkal, hogy – adott esetben nem is egy konkrét harmadik személyre vonatkoztatva – a védjegy funkcióitól, többek között a jelen ítélet 45. pontjában felidézett alapvető származásjelző funkciótól eltérő cél érdekében szerezzen kizárólagos jogot.

47 A védjegy bejelentőjének szándéka szubjektív elem, amelyet azonban az illetékes közigazgatási hatóságoknak és bíróságoknak objektív módon kell megállapítaniuk. Következésképpen a rosszhiszeműség feltételezett fennállását átfogóan kell megvizsgálni, figyelembe véve az eset valamennyi releváns ténybeli körülményét (lásd ebben az értelemben: 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet, C-529/07, EU:C:2009:361, 37. és 42. pont). A rosszhiszeműségre vonatkozó állítás csak ily módon értékelhető objektív módon.

48 A 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet (C-529/07, EU:C:2009:361) alapjául szolgáló ügyben a Bíróság – amint azt ezen ítélet 36. pontjában kiemelte – kifejezetten azon esettel foglalkozott, amikor a vitatott védjegy bejelentésének benyújtása időpontjában több gyártó használt a piacon azonos vagy hasonló megjelöléseket azonos vagy hasonló áruk vonatkozásában, ami

összetéveszthetőséghez vezetett. A kérdést előterjesztő bíróság azt kérte a Bíróságtól, hogy pontosítsa, hogy ilyen összetéveszthetőség fennállása esetén milyen tényezőket kell figyelembe venni annak értékelése során, hogy a védjegy bejelentője rosszhiszeműen járt–e el.

49 Így, míg a rosszhiszeműség értékelésének kérdése különbözik az összetéveszthetőség értékelésének kérdésétől, mivel a védjegyjog e két fogalma egymástól elkülönül, a kérdést előterjesztő bíróság azt kérte a Bíróságtól, hogy határozza meg az annak értékeléséhez szükséges kritériumokat, hogy fennáll–e rosszhiszeműség egy olyan helyzetben, ahol az összetéveszthetőség fennállása már megállapítást nyert.

50 A Bíróság azt válaszolta, hogy ilyen esetben többek között azt kell vizsgálni, hogy a védjegybejelentő tudta–e vagy tudnia kellett volna-e, hogy valamely harmadik személy legalább egy tagállamban használ a bejelentés tárgyát képező megjelöléssel összetéveszthető megjelölést, mivel vélelmezhető, hogy a bejelentő tudomással bírt e használatról, ha az az érintett gazdasági ágazatban általánosan ismert (lásd ebben az értelemben: 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet, C-529/07, EU:C:2009:361, 39. és 53. pont).

51 Ebből az ítéletből nem tűnik ki, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett rosszhiszeműség csak olyan esetben állapítható meg, mint amilyenben ezen értelmezést a Bíróságtól kérték, ahol egy harmadik személy azonos vagy hasonló megjelölést használ azonos vagy hasonló áruk vonatkozásában, amely a lajstromoztatni kért megjelöléssel összetéveszthető.

52 Előfordulhatnak olyan esetek ugyanis, amelyekben a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet (C-529/07, EU:C:2009:361) alapjául szolgáló tényállástól eltérően, a lajstromozás iránti kérelem tekinthető rosszhiszeműen benyújtottnak, annak ellenére, hogy e bejelentés időpontjában nem használt harmadik személy azonos vagy hasonló megjelölést a belső piacon azonos vagy hasonló áruk vonatkozásában.

53 E tekintetben a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő feltétlen törlési ok alapvetően különbözik az e rendelet 53. cikke (1) bekezdésének a) pontjában szereplő viszonylagos törlési októl, amely utóbbi feltételezi egy harmadik személy korábbi védjegyének az említett rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti fennállását, valamint ugyanezen rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőséget, kivéve ha e korábbi védjegy ez utóbbi rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében vett jóhírnévnek örvend, vagy ha a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontja nem alkalmazható. Márpedig, amint arra a főtanácsnok az indítványának 27. pontjában rámutatott, a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított törlés iránti kérelem esetében egyáltalán nem követelmény, hogy a bejelentő azonos vagy hasonló áruk vagy szolgáltatások vonatkozásában legyen egy korábbi védjegy jogosultja.

54 Hozzá kell tenni, hogy abban az esetben, ha bebizonyosodik, hogy a vitatott védjegy bejelentésének időpontjában valamely harmadik személy legalább egy tagállamban e védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használt, nem feltétlenül szükséges bizonyítani, hogy e megjelölések a vásárlóközönség tudatában összetéveszthetőek, ahhoz, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja alkalmazható legyen.

55 A Bíróság által a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet (C-529/07, EU:C:2009:361) 53. pontjában adott értelmezésből csak az következik, hogy amennyiben megállapítást nyer, hogy valamely harmadik személy a vitatott védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használ azonos vagy hasonló áruk, illetve szolgáltatások vonatkozásában, ami összetéveszthetőséghez vezet, akkor meg kell vizsgálni az adott ügy releváns körülményeinek átfogó értékelése keretében, hogy a vitatott védjegy bejelentőjének tudomása volt-e erről. E körülmény azonban csupán egyike azon releváns tényezőknek, amelyeket figyelembe kell venni.

56 A jelen ítélet 52–55. pontjában kifejtett okokból azt a következtetést kell levonni, hogy amennyiben nem áll fenn az összetévesztés veszélye a harmadik személy által használt megjelölés és a vitatott védjegy között, vagy ha harmadik személy nem használ a vitatott védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést, más ténybeli körülmények minősülhetnek adott esetben a bejelentő rosszhiszeműségét bizonyító releváns és egybehangzó valószínűsítő körülménynek.

57 Ebből következik, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 44. pontjában úgy ítélte meg, hogy „a bejelentő részéről fennálló rosszhiszeműség azt feltételezi, hogy valamely harmadik személy a lajstromoztatni kért megjelöléssel összetéveszthető, azonos vagy hasonló megjelölést használ azonos vagy hasonló termék, illetve azonos vagy hasonló szolgáltatás vonatkozásában”, tévesen értelmezte a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, és a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontját túlságosan megszorítóan értelmezte.

58 A Törvényszék érvelése téves jogalkalmazás valósít meg, mivel a Törvényszék – amint az a megtámadott ítélet 60. pontjából kitűnik – úgy ítélte meg, hogy az a tény, hogy a vitatott védjegyet a Nizzai Megállapodás szerinti azon osztályoktól különböző osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében lajstromozták, mint amelybe a fellebbező korábbi védjegyeivel jelölt és használt szolgáltatások tartoznak, lehetővé tette a fellebbezési tanács számára annak megállapítását, hogy a beavatkozó fél részéről fennálló rosszhiszeműség nem nyert bizonyítást.

59 E megközelítést követve a Törvényszék – ellentétben magának a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövegével és a Bíróság ítélkezési gyakorlatával – az átfogó értékelése során nem vette figyelembe a védjegybejelentés benyújtásakor fennálló összes releváns ténybeli körülményt, jóllehet ez az időpont volt a meghatározó (2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet, C-529/07, EU:C:2009:361, 35. pont).

60 A Törvényszéknek így figyelembe kellett volna vennie a fellebbező által hivatkozott és nem vitatott tényt, miszerint a beavatkozó fél nem csupán a Nizzai Megállapodás szerinti 39. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében kérte a stilizált „KOTON” szót tartalmazó megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozását, hanem a fellebbező által lajstromoztatott, e stilizált szót tartalmazó védjegyekkel jelölt árukat és szolgáltatásokat is tartalmazó, a Nizzai Megállapodás szerinti 25. és 35. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében is.

61 Bár a 207/2009 rendelet 52. cikkének (3) bekezdéséből kitűnik, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett feltétlen törlési okok adott esetben fennállhatnak a vitatott védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatásoknak csupán egy része tekintetében, a fellebbező a vitatott védjegy teljes egészében történő törlését kérte, és e törlés iránti kérelmet tehát a beavatkozó félnek akkor fennálló szándékát értékelve kell megvizsgálni, amikor a beavatkozó fél különböző árukra és szolgáltatásokra, köztük textiltermékekre vonatkozóan kérte a fellebbező által textiltermékekre vonatkozóan már használt szó- és ábrás elemet tartalmazó európai uniós védjegy lajstromozását.

62 Egyébiránt a Törvényszék azáltal, hogy tévesen minősítette a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásához szükséges alapvető feltételnek az azonos vagy hasonló megjelölés olyan árukkal vagy szolgáltatásokkal azonos vagy azokhoz hasonló áruk és szolgáltatások tekintetében történő használatát, amelyek tekintetében a vitatott védjegyet végül lajstromozták, csak a teljesség kedvéért tért ki arra, hogy a beavatkozó fél és a fellebbező egymással kereskedelmi kapcsolatban álltak, és azokat a fellebbező szakította meg. Ezen túlmenően nem vizsgálta meg azt, hogy a Nizzai Megállapodás szerinti 25., 35. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában egy stilizált „KOTON” szót tartalmazó védjegy bejelentése üzleti logikára utal-e a beavatkozó fél tevékenységére tekintettel.

63 Ennélfogva, még ha a megtámadott ítélet 32. pontjában megemlítette is azt az „üzleti logikát, amelybe a […] védjegybejelentés illeszkedik”, valamint „az említett bejelentést övező események időbeli sorrendjét” is, mint olyan elemeket, amelyek relevánsak lehetnek, a Törvényszék ezeket ezt követően az ítéletében nem vizsgálta meg teljes mértékben.

64 Kétségtelen, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 56. pontjában úgy ítélte meg, hogy az említett kereskedelmi kapcsolatok vége és a vitatott védjegy bejelentése között eltelt meglehetősen hosszú időszak a beavatkozó fél részéről fennálló rosszhiszeműség ellen szól.

65 Mindamellett azon tény, hogy ezen értékelési szempont szerepel a megtámadott ítéletben, nem elegendő azon szabály alkalmazásához, mely szerint amennyiben a Törvényszék valamely határozatának indokolása az uniós jogot sérti, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, az ilyen jogsértés nem eredményezheti e határozat hatályon kívül helyezését (lásd ebben az értelemben: 2017. július 26-i Cseh Köztársaság kontra Bizottság ítélet, C-696/15 P, EU:C:2017:595, 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A Törvényszék által a megtámadott ítélet 56. pontjában figyelembe vett körülmény ugyanis csak egyike azon tényezőknek, amelyeket figyelembe kellett volna venni azon átfogó értékelés során, amely kellő figyelmet fordít a beavatkozó fél által a Nizzai Megállapodás szerinti 25., 35. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában benyújtott védjegybejelentésre, amit a Törvényszék nem végzett el.

66 A fentiek összességéből következik, hogy a fellebbezés egyetlen jogalapja megalapozott, és a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

67 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdéséből következik, hogy ha a fellebbezés megalapozott, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

68 A jelen esetben a Bíróság rendelkezik az összes ahhoz szükséges elemmel, hogy az első fokon előterjesztett keresetnek a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított egyetlen jogalapját illetően jogerős határozatot hozzon.

69 Ugyanis, amint az a jelen ítélet 21. pontjában megállapítást nyert, a fellebbezési tanács úgy találta, hogy a beavatkozó fél részéről fennálló rosszhiszeműség megállapításához a vitatott védjegy árujegyzékében szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal azonos vagy ahhoz hasonló áruk, illetve szolgáltatások vonatkozásában történő azonos vagy hasonló megjelölés használatát is meg kellett volna állapítani. Ezen az alapon utasította el a fellebbező fellebbezését.

70 Márpedig, amint az a jelen ítélet 52–57. pontjából kitűnik, ezen érvelés téves jogalkalmazást valósít meg, amennyiben az a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontját túlságosan megszorítóan értelmezi.

71 Következésképpen a vitatott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A vitatott védjegy törlése iránti kérelemről

72 Mivel a Bíróság az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdésében szereplő hatáskör alapján úgy határozott, hogy hatályon kívül helyezi a fellebbezési tanács határozatát, a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdése értelmében az EUIPO illetékes szervezeti egységének kell új határozatot hoznia olyan átfogó értékelés alapján, amely figyelembe veszi a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelmet, ahogyan azt 2011. április 25–én a Nizzai Megállapodás szerinti 25., 35. és 39. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások tekintetében benyújtották, valamint a fellebbező által megfelelően alátámasztott körülményeket, és a beavatkozó fél által a törlés iránti kérelemmel szembeni védekezés keretében benyújtott, megfelelően bizonyított körülményeket.

73 Következésképpen el kell utasítani az arra irányuló kérelmet, hogy a Bíróság állapítsa meg a vitatott védjegy törlését.

A költségekről

74 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikke (2) bekezdésének értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.

75 Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely a 184. cikk (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

76 A fellebbező lényegében pernyertes lett, mivel a Bíróság hatályon kívül helyezte a megtámadott ítéletet és a vitatott határozatot. A fellebbező azt kérte, hogy a Bíróság a beavatkozó felet kötelezze a költségek viselésére.

77 Az EUIPO azt kérte, hogy a Bíróság kötelezze a beavatkozó féllel együtt a költségek viselésére.

78 A beavatkozó felet és az EUIPO-t tehát egyenlő arányban kell kötelezni a fellebbező részéről a T-687/16. sz. ügyben az elsőfokú eljárás, valamint a fellebbezés során felmerült költségek viselésére. Amint az a Törvényszék eljárási szabályzata 190. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségek megtérítendő költségek.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2017. november 30-i Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret kontra EUIPO – Nadal Esteban (STYLO & KOTON) ítéletét (T-687/16, EU:T:2017:853) hatályon kívül helyezi.**

2) **A Bíróság az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) második fellebbezési tanácsának 2016. június 14-i határozatát (R 1779/2015-2. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.**

3) **A Bíróság elutasítja a vitatott védjegy törlésére irányuló kérelmet.**

4) **A Bíróság Joaquín Nadal Estebant és az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát (EUIPO) kötelezi egyenlő arányban a Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ részéről a T-687/16. sz. ügyben az elsőfokú eljárás, valamint a fellebbezés során felmerült költségek viselésére.**

Aláírások